ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ 21—84
Έτος ΙΘ' άριθ φύλλου 1297

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
13
Αὐγούστου 1951
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ δρχ.1.000

Ἐπάνδρωσις βάσεων

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΑΠΕΒΙΒΑΣΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΛΙΒΟΡΝΟ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

Δι' ἄμυναν τῆς Μεσογείου

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 12. (Ἰδ. ὑπηρ.). Εἰς τὸν λιμένα τοῦ Λιβόρνου τῆς Ἰταλίας κατέπλευσε χθὲς σκάφος φέρον 1400 Ἀμερικανοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι προορίζονται νὰ ἐπανδρώσουν τὴν ἐκεῖ δημιουργουμένην στρατιωτικὴν βάσιν, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι νὰ διαμοιράζη τὰ ἐφόδια τὰ προοριζόμενα διὰ τὰς Ἀμερικανικὰς ἐν Εὐρώπῃ δυνάμεις.

Τὸ Ἀμερικανικὸν σκάφος ἐκόμιζε καὶ 400 τόννους πολεμικοῦ ὑλικοῦ τὸ ὁποῖον ὅμως οἱ ὑπὸ κομμουνιστικὸν ἔλεγχον λιμενεργάται ἠρνήθησαν νὰ ἐκφορτώσουν. Τελικῶς τὸ ὑλικὸν ἐξεφορτώθη χωρὶς ἐπεισόδια, χρησιμοποιηθέντων ἐλευθέρων ἐργατῶν.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 23 ('Ιδ. ὑπηρ.) Ὡς ἐπιλεγραφεῖ ὁ ἀνταποκριτὴς εἰς Τεχεράνην τοῦ Γαλλικοῦ Πρακτορείου Εἰδήσεων αἱ Ἀνγλο—Περσικαὶ διαπραγματεύσεις ἠρχισαν νὰ εἰσέρχονται εἰς εἰσιόδεξον στάδιον ἐξελίξεων.

Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὴν ὀκχωρητικὴν διάθεσιν ἡ ὁποία ἐπιδεικνύεται ἐκ μέρους τῆς Περσικῆς Κυβερνήσεως ὡς εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι ἀμοιβαῖαι ὀκχωρήσεων, θὰ ἐπιτευχθῇ μία νέα συμφωνία διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πετρελαιοπηγῶν ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλοπερσικῆς ἑταιρείας, ἀναδιαρθρωμένης.

Πάντως τὸ σημερινὸν πλαίσιον τῶν συνεννοήσεων δὲν ἀφίσταται ἀπὸ τὴν ἄποψιν τῆς Περσικῆς Κυβερνήσεως, ὅτι αἱ πετρελαιοπηγαὶ ἀποτελοῦν ἐθνικὴν περιουσίαν δυναμένην νὰ τεθῇ ὑπὸ ἐκμεταλλευσιν βάσει συμβάσεως.

Ἤδη συζητεῖται ἡ συμμετοχὴ τῆς περσικῆς κυβερνήσεως εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐκμεταλλεύσεως, διὰ τῆς ἱδρύσεως ἑνὸς ἡμικρατικοῦ ὀργανισμοῦ. Ὡς δὲ προκύπτει καὶ εἰ Βρετανοὶ ἀποδέχονται ὡρισμένας ἀπόψεις τῆς Περσικῆς Κυβερνήσεως ἀποφασίζεται δὲ νὰ συζητηθοῦν εἰ κυρίως οἰκονομικοὶ ὅροι.

Ἐξ ἄλλου τονίζεται ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ συμβολὴ τοῦ κ. Χάρριμαν εἰς τὰς Ἀγγλοπερσικὰς διαπραγματεύσεις, ἔπαιξε τὸν σπουδαιότερον ρόλον, διότι κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὸν Πέρσην πρωθυπουργὸν κ. Μοσαντέκ, ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἀποδέχοντο, εἰς περίπτωσιν ὁριστικῆς ἀποχωρήσεως τῶν Βρετανῶν, νὰ ἀναλάβουν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πετρελαιοπηγῶν, γεγονὸς τὸ ὁποῖον καθίστα ἀδιάλλακτον τὴν Περσικὴν κυβέρνησιν ἔναντι τῆς Μ. Βρετανίας, τῆς ὁποίας ἐπεδιώκετο ἡ ἀπεμπόλησις ἐκ Περσίας.

Ἀφ' ἑτέρου, ὁ κ. Χάρριμαν κατὰ τὸ εἰς Λονδῖνον ταξείδιόν του, ἐπέτυχε νὰ διαλύσῃ τὰς ὑποψίας τῶν Ἄγγλων ἐπισήμων ὡς πρὸς τὰς διαθέσεις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, διὰ τὴν διείσδυσίν των εἰς τὰ πετρέλαια τῆς Περσίας.

Ἀφ' ἧς ἐπετύχθη τοῦτο ἡ συνεννόησις πλέον τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Περσῶν ἐπισήμων κατέστη εὐχερὴς καὶ ἡ κατάληξις πρεβλέπεται ὅτι θὰ εἶναι αἰσιόδοξος καὶ εἰς σύντομον χρονικὸν διάστημα.

ΤΕΧΕΡΑΝΗ. 12. ('Ιδ. ὑπη.). Οἱ Ἄγγλοι καὶ Πέρσαι ἀντιπρόσωποι συνεφώνησαν ν' ἀναβάλουν δι' αὔριον τὰς συνομιλίας. Κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν, ὁ κ. Στόκς, ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικῆς ἀντιπροσωπείας, θὰ ὑπεβάλη τὰς προτάσεις ἃ ἀπὸ τὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῶν πετρελαίων.

Χθὲς ὁ κ. Στόκς εἶχε δηλώσει ὅτι ἡ Ἑταιρία πετρελαίων θὰ ἀλλάξῃ ὄνομα τοὐλάχιστον διὰ τὴν Περσίαν καὶ ὅτι τὸ προσωπικὸν θὰ παρέμενεν εἰς τὰς θέσεις του ὑπὸ «ἰκανὴν» διεύθυνσιν.

Ἐξ ἄλλου, Πέρσης ἐκπρόσωπος εἶπεν ὅτι αἱ συνομιλίαι ἔχουν φθάσει σημεῖον ἐπιτρέπον αἰσιοδοξίαν.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΝ

Δήλωσις τοῦ ναυάρχου Φέστελλερ

ΟΥΑΣΙΚΤΩΝ. 12 .('Ιδ ὑπηρ) Ὁ νέος ἀρχηγὸς τῶν Ἀμερικανικῶν ναυτικῶν ἐπιχειρήσεων ναύαρχος Φέστελλερ ἐκάλεσε τὸ Ἀμερικανικὸν ναυτικὸν νὰ συνεχίσῃ τὰς προσπαθείας του διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἡ ὁποία κινδυνεύει ἀπὸ τὸν Σοβιετικὸν κομμουνισμόν. Εἰς δηλώσεις του πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ὁ ναύαρχος Φέστελλερ ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἐπραγματοποίησεν ἀναμφισβητήτως μεγάλας προόδους εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἀμύνης, ἀλλὰ προσέθεσε, μένουν πολλὰ ἀκόμη νὰ ἐπιτελεσθοῦν, διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ προγράμματος.

Διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Μ. Ἀνατολῆς

ΑΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Διατὶ ἀποσκοπεῖται ὁ χωρισμὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἔνταξις αὐτῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ «Σύμφωνον τοῦ Ἀτλαντικοῦ»

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΑΡΝΗΣΙΝ

Ἐπίσημοι Γαλλικαὶ πληροφορίαι

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 12. ('Ιδ. ὑπη). Τὸ Γαλλικὸν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων μεταδίδει, ὅτι συγκεχυμέναι καὶ ἀλληλοσυγκρουόμεναι ἐξακολουθοῦν αἱ πληροφορίαι, περὶ τοῦ ἀμυντικοῦ συστήματος συμμαχίας τῆς Ἀνατολικῆς Λεκάνης τῆς Μεσογείου.

Οἱ γαλλικοὶ ἐπίσημοι διπλωματικοὶ κύκλοι διαψεύδουν ὅτι ἐπῆλθε συμφωνία μεταξὺ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τῆς Μ. Βρετανίας, διὰ τὴν δημιουργίαν ἀμυντικοῦ συστήματος εἰς Μέσην Ἀνατολὴν ὑπὸ βρετανικὴν διοίκησιν.

Ἄλλως τε καὶ αἱ ἐξ Ἀγκύρας ἐπίσημοι πληροφορίαι, φέρουν ὡς ἀντιτιθεμένην ἐντόνως τὴν Κυβέρνησιν τῆς Τουρκίας, διὰ νὰ ὑπαχθῇ εἰς ἰδιαίτερον ἀμυντικὸν σύστημα τῆς Μ. Ἀνατολῆς, εἰς τὰ ὁποῖον θὰ περιληφθοῦν ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Δυτικὴ Ἀφρικὴ καὶ ἡ Νέα Ζηλανδία, αἱ δυνάμεις τῶν ὁποίων θὰ ὑπαχθοῦν ὑπὸ τὸν Βρετανὸν στρατηγὸν Ρόμπινσον.

Βεβαιοῦται ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ Μ. Βρετανία, προκειμένου νὰ πείσῃ τὴν Τουρκίαν ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν εἰσοδοχήν της εἰς ἕνα τοιοῦτον σύμφωνον, δι' ἄμυναν τῆς Μ. Ἀνατολῆς, ἐπρότεινεν ὅπως εἰς τὸ σύμφωνον τοῦτο περιληφθῇ καὶ ἡ Κύπρος, ὅπου ὑπάρχουν ἤδη βρετανικαὶ βάσεις καὶ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀνεπτύσσετο καλλίτερον ἡ τουρκικὴ ἐπιρροή, δεδομένου ὅτι ἡ Ἑλλάς, θὰ ἀπεχωρίζετο διὰ νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον καὶ ὑπαχθοῦν ἀπ' εὐθείας αἱ δυνάμεις της ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἀτζενχάουερ, καὶ οὕτω δὲν θὰ προκύψῃ περίπτωσις ὑπάρξεως Ἑλληνικῶν δυνάμεων εἰς Κύπρον, ἐνῶ ἀντιθέτως Τουρκικαὶ δυνάμεις θὰ ἦσαν εὐπρόσδεκται εἰς τὴν νῆσον.

Αἱ αὐταὶ πληροφορίαι ἐπίσης βεβαιοῦν ὅτι ἡ Μ. Βρετανία, διστάζει πολὺ διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου μέχρι τῆς ἀμύνης τῆς Μ. Ἀνατολῆς, διότι τυχὸν ἀμερικανικὴ ἀρχηγεία εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴν θὰ ἔφερε ἐκτὸς τῶν ἄλλων τὰς ἑλληνικὰς δυνάμεις εἰς Κύπρον, ὁπότε θὰ ἐδημιουργοῦντο δυσχερῆ ζητήματα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν ἀρχηγείαν εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴν θὰ ἔφερε ἐκτὸς τῶν ἄλλων τὰς ἑλληνικὰς δυνάμεις εἰς Κύπρον, ὁπότε θὰ ἐδημιουργοῦντο δυσχερῆ ζητήματα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν ἀρχηγείαν εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴν θὰ ἔφερε ἐκτὸς τῶν ἄλλων τὰς ἑλληνικὰς δυνάμεις εἰς Κύπρον, ὁπότε θὰ ἐδημιουργοῦντο δυσχερῆ ζητήματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἔφερε τὴν ἀμερικανικὴν ἐπιρροὴν ἐγγὺς τῶν ἀραβικῶν πετρελαιοφόρων περιοχῶν καὶ τοῦ Σουέζ καὶ θὰ ἐξεμηδένιζε τὴν βρετανικὴν τοιαύτην.

Τούτου ἕνεκεν ἡ Μεγ. Βρετανία, κατὰ τοὺς ἐπισήμους οὐδετέρους διπλωματικοὺς κύκλους, ἐπιδιώκει ὅπως αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι κρατηθῶσιν μέχρι τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ὁποίαν ἀποδέχεται ὅπως εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον, ἡ ἰσχὺς τοῦ ὁποίου νὰ τερματίζεται εἰς τὸ δυτικὸν Αἰγαῖον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τουρκίαν, ἡ Μ. Βρετανία ἀποδέχεται μὲν νὰ γίνῃ δεκτὴ εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ δημιουργηθῇ ἰδιαίτερον ἀμυντικὸν καθεστὼς εἰς Μ. Ἀνατολήν, τὸ ὁποῖον θὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν Βρετανικὴν διοίκησιν καὶ τὸ ὁποῖον καθεστὼς θὰ εἶναι ἁπλῶς ἐξηρτημένον ἀπὸ τὸ Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἀποτελῇ διάταξιν τούτου.

Ἐξ ἄλλου τόσον αἱ ἐκ Λονδίνου ὅσον καὶ ἐξ Οὐάσιγκτων ἐπίσημοι πληροφορίαι, φέρουν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐναρμονίσεως τῶν ἀνωτέρω ἐπιδιώξεων τῆς Μ. Βρετανίας, θὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον πολυπλόκων συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ διεξαχθοῦν κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ συμβουλίου τοῦ «Ἀτλαντικοῦ» τόσον εἰς Ὀττάβαν τοῦ Καναδᾶ ὅσον καὶ εἰς Ρώμην καὶ τελικῶς δὲν εἶναι βέβαιον ἐὰν θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐναρμόνισις, τῶν ἀπόψεων ἀμφοτέρων τῶν δυνάμεων ἰδίως ὡς πρὸς τὸν ρόλον τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία δὲν ἀποδέχεται τὰς βρετανικὰς ἀντιλήψεις περὶ ὑποχρεώσεώς της εἰς ἰδιαίτερον σύμφωνον ἀμύνης εἰς Μ. Ἀνατολήν.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 12. ('Ιδ.ὑπ.) Ἡ πρὸ διμήνου περιοδεύσασα εἰς Εὐρώπην ὁμὰς Ἀμερικανῶν γερουσιαστῶν ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἔκθεσίν της, ἀναφερομένην κυρίως εἰς τὰς ἀπόψεις τοῦ στρατηγοῦ Ἀτζενχάουερ διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Δυτ. Εὐρώπης. Ὁ στρατηγὸς Ἀτζενχάουερ—ἀναφέρει ἡ ἔκθεσις—πιστεύει ὅτι ἡ ἄμυνα τῆς Εὐρώπης πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ἐντὸς λογικοῦ χρονικοῦ διαστήματος, διὰ ν' ἀποβῇ ἀποτελεσματική».

Οἱ Ἀμερικανοὶ γερουσιασταὶ ἀναφέρουν ἐν συνεχείᾳ ὅτι κατὰ τὰς ἐπαφὰς τὰς ὁποίας εἶχον εἰς Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν ἐσχημάτισαν τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ αἱ δύο χῶραι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνουν μέλη τοῦ Ἀτλαντικοῦ συμφώνου.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΧΘΕΣΙΝΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὅλαι αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες—πλὴν τῆς «Ἐλευθερίας» δημοσιεύουν εἰς τὴν κυριωτέραν θέσιν τῆς πρώτης σελίδος καὶ ὑπὸ μεγάλους τίτλους ὁλόκληρον τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἀπὸ ραδιοφώνου ἐξεφώνησε τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου ὁ ἀρχηγὸς τοῦ «Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ» κ. Ἀλ. Παπάγος. Καμμία ἐφημερίς—λόγῳ τῆς ὥρας καθ' ἣν ἐξεφωνήθη καὶ ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν ὁ λόγος—δὲν τὸν σχολιάζει. Ἐν τούτοις, αἱ ἐφημερίδες, εἰς ἄλλα των σχόλια θίγουν τὸ πολιτικὸν θέμα. Συνοπτικὴν περίληψιν τῶν σχολίων τῶν ἐφημερίδων, μὲ τοὺς τίτλους των, δημοσιεύομεν κατωτέρω:

ΤΕΣΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ὁ «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» γράφει: «Αἱ ἐκλογαὶ ἐγγίζουν. Ἡ ὁμιλία τοῦ στρατάρχου ἔδωκε τὸν τόνον τῆς ἐκλογῆς. Ὁ ἀγὼν ἀρχίζει. Εὐλογητὸς ὁ Θεός». Ἀφοῦ ἀναφέρει ὅτι ὁ λαὸς θὰ ἐμπιστευθῇ ὀρθῶς τὸν κ. Παπάγον, προσθέτει: «Καὶ οἱ ἄλλοι ὅλοι ἐδοκιμάσθησαν. Παρατάξατέ τους ἀπέναντι τοῦ Παπάγου, μετρήσετε τὸ ἀνάστημά τους, ζυγίσετε τὰ ἔργα τους. Τὰ εἴδατε. Ὅλων αὐτῶν τὸ ἔργον εἶναι ἀθλιότης. Ἀποτυχία, κατάπτωσις, ἀποσύνθεσις. Ὁ Παπάγος δὲν κατέρχεται εἰς τὸν ἀγῶνα ἀπὸ ἰδιοτέλειαν. Τί εἶχε νὰ ἐπιζητήσῃ διὰ τὸν ἑαυτόν του; Τί τοῦ ἔλειπε; Δόξα; Ἀξιώματα; Πανελλήνιος ἀναγνώρισις; Τιμαί; Ὁ Παπάγος κατέρχεται εἰς τὸν ἀγῶνα χάριν τοῦ τόπου. Εἰσήκουσε τὴν ἔκκλησιν τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος, ἀπηλπισμένος ἀπὸ ὅλους, ἔσπευσε μόνον εἰς αὐτόν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Στρατάρχης κατῆλθε νὰ τὸν βοηθήσῃ. Ἔρχεται νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκτελεῖ καθῆκον. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες, λοιπόν, μὴ ἀρκεσθῆτε μόνον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀτομικοῦ ἐκλογικοῦ σας καθήκοντος. Ἐργασθῆτε, πείσετε καὶ πάντα ἄλλον, φροντίσετε νὰ εἶναι ἄνευ προηγουμένου ἡ πλειοψηφία τοῦ Παπάγου. Τότε ὁ Παπάγος θὰ σχηματίσῃ μίαν Κυβέρνησιν δυνατήν. Κυβέρνησιν ἱκανὴν νὰ δουλέψῃ ἀπερίσπαστος ἐπὶ τέσσαρα συναπτὰ χρόνια. Χωρὶς κυβερνητικὰς κρίσεις, χωρὶς κωλυσιεργίας, χωρὶς συμβιβασμοὺς καὶ συναλλαγάς. Σὲ τέσσαρα χρόνια ὁ τόπος θὰ γίνῃ πράγματι ἀγνώριστος. Θὰ ξεκαθαρισθοῦν τὰ κομματικὰ χαλάσματα καὶ θὰ οἰκοδομηθῇ μία καινοφυὴς Ἑλλάς. Εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ζοῦν τότε εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τέσσερα χρόνια ἕως τὸ 1955 καὶ τότε....ἐδῶ εἴμεθα πάλι».

ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝ

Ἡ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» γράφει: «Ἡ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως σταλεῖσα πρόσκλησις πρὸς τὸν Στρατάρχην κ. Παπάγον, ὅπως μεταβῇ μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Τήνου, ἐπιβαίνων τοῦ νέου καταδρομικοῦ μας — ὡς ἀναγράφεται εἰς χθεσινὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας — δὲν εἶνε ἁπλῶς μία πρᾶξις ὀφειλομένης ἀβρότητος πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον τῆς Νίκης, ἀλλὰ καὶ πολιτικῶς συνετὴ χειρονομία, ἡ ὁποία, ἐρχομένη εἰς μίαν στιγμὴν προεκλογικοῦ σάλου καὶ ἀτμοσφαίρας δυσκόλων καὶ συκοφαντικῶν ἀντεγκλήσεων θέτει τέρμα εἰς πολλοὺς ἐπιζημίους μόθους καὶ δίδει τὸ σύνθημα τοῦ κατευνασμοῦ καὶ τῆς νηφαλιότητος».

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΗΓΕΣΙΑ

«Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» ἀφοῦ ἀναφέρει ὅτι ὁ «κατακερματισμὸς τῶν πολιτικῶν δυνάμεων εἰς ὁρμαθὸν κομματικῶν σχηματισμῶν, ἡ κοινωνικὴ καὶ ἰδεολογικὴ τοποθέτησις τῶν ὁποίων ἐμφανίζεται ἀπὸ ὀφθαλμοφανεστέρας κάπως σκοπιᾶς ἰσοσταθμισμένη, ἀποτελεῖ συνέπειαν τῆς ἐλλείψεως φυσιογνωμιῶν ἡγετικῶν γύρω ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ ἦτο δυνατὴ κάποια πόλωσις τῶν συνειδήσεων καὶ ἡ δημιουργία συνεκτικοῦ δεσμοῦ», παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀκριβῶς τῶν προσωπικοτήτων ὀφείλεται ἡ μετατάσσευσις τῶν πολιτευομένων ποὺ παρατηρεῖται τελευταίως. Συνεχίζουσα τονίζει τὰ ἑξῆς: «Τὸ λαϊκὸν αἰσθητήριον μέσα εἰς τὴν ὁμίχλην τῶν παθῶν κατορθώνει νὰ βλέπει καθαρά. Σπανίως σφάλλει. Ἀλλὰ καὶ ὅταν σφάλλῃ ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του τὸ μέσον διὰ νὰ ἐπανορθώσῃ τῶν πλάνην του: Ἡ ἀντίδρασις ἐναντίον τῆς ἔννοιας μιᾶς Δημοκρατίας μὲ χαλύβδινον ἄξονα ἐδανείσθη παλαιότατα καὶ ἐφθαρμένα συνθήματα διὰ νὰ διαβληθῇ καὶ ὁ στρατάρχης καὶ ἡ κίνησις τῆς ὁποίας ἡγεῖται. Αἱ μωρότατα αἰτιάσεις περὶ φασιστικῶν τάσεων προεβλήθησαν κατὰ τὸν πλεονάζοντα τρόπον. Ἐντεῦθεν μία ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας θὰ προσφέρῃ ἡ κίνησις τοῦ κ. Παπάγου εἶναι καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διότι τὴν Δημοκρατίαν τῆς κομμουνιστικῆς συναλλαγῆς, τῆς ἰδιοτελείας, τῆς ἰδεολογικῆς συγχύσεως καὶ τῆς Κυβερνητικῆς παραλύσεως, θὰ ἀντικαταστήσῃ ἡ Δημοκρατία τῆς ἀξιοπρεπείας, τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ κύρους».

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Τὸ «ΕΜΠΡΟΣ» γράφει: «Τὰ ὅσα εἶπεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἐν σχέσει μὲ τὸν τόνον ποὺ πρέπει νὰ δοθῇ ἀπὸ μέρους τῶν κομμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος, ἀποτελοῦν ἔκκλησιν ἡ ὁποία θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως παρ' ὅλων. Κανεὶς δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ λάβῃ ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν τὴν μορφὴν ταυρομαχίας καὶ ὀχλαγωγίας, τοὐναντίον δὲ ὅλοι οἱ λόγοι συνηγοροῦν νὰ κρατηθῇ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς εὐπρεπείας, τοῦ αὐτοσεβασμοῦ καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀντιπάλων. Ὅσοι παραβιάσουν τὴν ἐνδεικνυομένην αὐτὴν συμπεριφορὰν τίποτε δὲν ἔχουν νὰ κερδίσουν. Μόνον νὰ χάσουν ἔχουν».

ΜΕ ΕΝΤΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΝ

«ΤΟ ΒΗΜΑ» ἀφοῦ εὑρίσκει ὅτι ὁ πρῶτος προεκλογικὸς λόγος τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων ἱκανοποίησεν εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν τὰς προσδο-

(Συνέχεια εἰς τὴν ἄλλην σελ.)

Ἡ ἔκδοσις χαρτονομίσματος

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΕΥΡΥΝΘΗ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΟΝ Η ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΙΣ

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τοῦ "Ἐθνικοῦ Κήρυκος" Πατρῶν

ΑΘΗΝΑΙ. ('Ιδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» Πατρῶν). Ὑπ' ὄψει τῶν ἐνταῦθα οἰκονομικῶν ἀμερικανῶν ἐμπειρογνωμόνων, ἐτέθη τὸ θέμα περὶ εὐρυτέρας πιστοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας, δι' αὐξήσεως τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος, ἀπόψεις αἱ ὁποῖαι συνεζητήθησαν ἐν ἐκτάσει, εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν παραγωγικῶν τάξεων, εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, παρουσίᾳ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Τσουδεροῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαύρου, οἱ ὁποῖοι φέρονται ὡς μὴ ἀποκρούοντες κατ' ἀρχὴν τὴν πρότασιν ταύτην.

Οἱ Ἀμερικανοὶ οἰκονομικοὶ ἐμπειρογνώμονες, ὁμιλοῦντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντιλήψεων, δὲν ἀπέκρυψαν ὅτι ἡ οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος, χρήζει εὐρυτέρας πιστοδοτήσεως, ἀλλὰ ἀντιτείνουν, διότι ἔχει δημιουργηθῇ εἰς τὴν χώραν μία μία ὅλως ἰδιότυπος κατάστασις, συνεπείᾳ ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ νόμισμα, ἐξ ἧς δὲν ὑπάρχει ἀποταμίευσις νομίσματος, πρὸς χρησιμοποίησίν του, ἀλλὰ ἀποθησαυρισμὸς εἰς χρυσᾶς λίρας.

Οὔτε πᾶσα αὔξησις τοῦ χαρτονομίσματος, πέραν τῶν 1.700 δισεκατομμυρίων δραχμῶν θὰ ἐδημιούργει αὐτοματῶς, ζήτησιν χρυσῶν λιρῶν διὰ τὴν ἐπένδυσιν τῶν περισσευμάτων, καὶ τοιουτοτρόπως ἐνῶ σήμερον ὑπάρχει ἔντονος προσφορὰ χρυσῶν λιρῶν, αὕτη θὰ μετατρέπετο εἰς ἔντονον ζήτησιν, μὲ ἀποτέλεσμα μέρος τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας, χρησίμου διὰ τὰς εἰσαγωγάς, νὰ μετετρέπετο εἰς χρυσᾶς λίρας αἱ ὁποῖαι μεταφερόμεναι εἰς Ἀθήνας, θὰ διετίθεντο πρὸς πώλησιν διὰ τὴν συγκράτησιν τῆς τιμῆς τῆς καὶ τὴν ἀπορρόφησιν τοῦ ἀποταμιευμένου εἰς τρίτας χεῖρας χαρτονομίσματος, ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ πέραν τούτου, ὑπογραμμίζουν οἱ Ἀμερικανοὶ ἐμπειρογνώμονες καὶ αἱ τιμαὶ ὅλων τῶν ἐμπορευματικῶν ἀγαθῶν, θὰ ὑφίσταντο αὐξήσεις, λόγῳ τῆς ζητήσεως καὶ τῆς μὴ περισσείας προσφορᾶς των, καθ' ὅσον, ὡς εἶναι γνωστὸν, αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν ἀγαθῶν δὲν εἶναι ἐλεύθεραι νὰ καλύψουν πᾶσαν ζήτησιν λόγῳ τῆς ἐλλείψεως συναλλαγματικῶν πόρων καὶ μόνον αἱ ἀπαραίτητοι εἰσαγωγαὶ ἐπιτρέπονται.

Αὔξησις λοιπὸν τῆς κυκλοφορίας τοῦ χαρτονομίσματος καὶ μὴ αὐτουσία ἀποταμίευσίς του εἰς τραπεζιτικὰς καταθέσεις, θὰ συνεπήγετο ἀναγκαστικῶς τὴν κεφαλαιοποίησιν τῶν περισσευμάτων τούτων, εἰς ἐμπορευματικὰ ἀγαθὰ, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν συνεχῆ ζήτησιν καὶ τὴν μὴ συγκράτησιν τῶν τιμῶν εἰς τὰ κανονικὰ ἐπίπεδα. Τότε, ἐτονίσθη, θὰ παρετηρεῖτο τὸ γεγονὸς, αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἀγαθῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ εἶναι διπλάσιαι καὶ τριπλάσιαι τῶν τιμῶν τῶν διεθνῶν ἀγορῶν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ δυνατότης νὰ αὐξηθοῦν οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἡμερομίσθια, ὁπότε θὰ ἐδημιουργεῖτο μία οἰκονομικὴ ἀναρχία.

Ἐν συνεχείᾳ ὑπεγραμμίσθη, ὅτι ἡ Οἰκονομικὴ Ἀμερικανικὴ Ἀποστολή, ἀναγνωρίζει ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη εὐρυτέρας πιστοδοτήσεως τῆς Οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν προϋπόθ